

Wijder ziend en vaster wetend
naar men stiller leeft,
naar men, eigen leed vergetend,
eerlijker vergeeft, –
eerlijker zich weet te schikken
naar dien deelgenoot
onzer eenzaamste oogenblikken, –
den getrouwen dood.

Hoe eenvoudig, na dit even
hoog als hel festijn
der verbeelding, zal het leven,
zal de wereld zijn,
nu dit einderwijd gewemel
ons heeft toebehoord . . .

In het licht, tegen den hemel,
gaat de vlieger voort.

H. Marsman

JEAN PAUL

De wereld danst naar 't pijpen van zijn bloed
onder den nachthelm, waarlangs sterren glijden;
zie! hun geduchte drom wentelt zich op ten strijde
onder het maanblazoen, een zeil van been en bloed.

Hij rook zijn pijpje. Avond is zoo blauw
en zoo doorzichtig tot aan ruimte's randen –
en als de nacht staat op zijn stille handen
buigt om zijn mond een glimlach – als een vouw –